

“मीठे बच्चे- याद र पढाइबाट नै डबल ताज प्राप्त हुनेछ, त्यसैले आफ्नो लक्ष्य-उद्देश्यलाई सामुन्ने राखेर दैवीगुण धारण गर ।”

प्रश्न:- विश्व रचयिता बाबाले तिमी बच्चाहरूको कुनचाहिँ सेवा गर्नुहुन्छ ?

उत्तर:- १. बच्चाहरूलाई बेहदको वर्सा दिएर सुखी बनाउनु, यो सेवा हो । बाबाले जस्तो निष्काम सेवा कसैले गर्न सक्दैन । २. बेहदका बाबाले भाडामा तख्त लिएर तिमीलाई विश्वको तखतनशीन बनाइदिनुहुन्छ । स्वयम् मयूर सिंहासन (ताउसी तख्त) मा बस्नुहुन्न तर बच्चाहरूलाई मयूर सिंहासनमा बसाउनुहुन्छ । बाबाका त जड मन्दिर बनाउँछन्, त्यसमा उहाँलाई के स्वाद (टेस्ट) आउँछ र ! आनन्द त बच्चाहरूलाई हुन्छ जसले स्वर्गको राज्य-भाग्य लिन्छन् ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर । ओम् शान्तिको अर्थ त तिमी बच्चाहरूलाई बुझाइएको छ । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ, अनि बच्चाहरूले पनि भन्दछन्- ओम् शान्ति किनकि आत्माको स्वधर्म हो शान्त । तिमीले अहिले जानिसक्यौ- हामी शान्तिधामबाट यहाँ आउँछौं सबैभन्दा पहिला सुखधाममा, फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा दुःखधाममा आउँछौ । यो त याद छ नि । बच्चाहरूले ८४ जन्म लिन्छन्, जीवआत्मा बन्छन् । बाबा जीवआत्मा भन्नुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- मैले अस्थायी रूपमा यिनको आधार लिन्छु । नत्रभने पढाऊँ कसरी ? बच्चाहरूलाई घरी-घरी मनमनाभव, आफ्नो राजाईलाई याद गर कसरी भन्ने ? यसैलाई भनिन्छ सेकेण्डमा विश्वको राजाई । बेहदका बाबाले अवश्य पनि बेहदको खुशी, बेहदको वर्सा नै दिनुहुन्छ । बाबाले धेरै सहज मार्ग बताउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- अब यो दुःखधामलाई बुद्धिबाट निकालिदेऊ । जुन नयाँ दुनियाँ स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ, त्यसको मालिक बन्नका लागि मलाई याद गर्नुपर्ने भने तिम्रो पाप काटिनेछ । तिमी फेरि सतोप्रधान बन्नेछौ, यसलाई भनिन्छ सहज याद । जसरी बच्चाहरूले लौकिक पितालाई कति सहजै याद गर्छन्, त्यस्तै तिमी बच्चाहरूले पनि बेहदका बाबालाई याद गर्नुपर्छ । बाबाले नै दुःखबाट निकालेर सुखधाममा लैजानुहुन्छ । त्यहाँ स्वर्गमा दुःखको नाम निशान हुँदैन । धेरै सहज कुरा भन्नुहुन्छ- आफ्नो शान्तिधामलाई याद गर, जुन बाबाको घर हो, त्यो तिम्रो पनि घर हो अनि नयाँ दुनियाँलाई याद गर, त्यो तिम्रो राजधानी हो । बाबाले तिमी बच्चाहरूको कति निष्काम सेवा गर्नुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सुखी बनाएर फेरि वानप्रस्थ, परमधाममा बस्नुहुन्छ । तिमी पनि परमधामका निवासी हो । त्यसलाई निर्वाणधाम, वानप्रस्थ पनि भनिन्छ । बाबा आउनुहुन्छ बच्चाहरूको सेवा गर्न अर्थात् वर्सा दिन । यिनले पनि स्वयम् बाबासँग वर्सा लिन्छन् । शिवबाबा त हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च भगवान्, शिवका मन्दिरहरू पनि छन् । उहाँका कुनै पिता वा शिक्षक छैनन् । सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान उहाँसँग छ । कहाँबाट आयो ? के कुनै वेद-शास्त्र आदि पढ्नुभएको छ र ? छैन । बाबा त हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर, सुख शान्तिका सागर । बाबाको महिमा र दैवी गुणवाला मनुष्यको महिमामा फरक छ । तिमी दैवी गुण धारण गरेर यी देवता बन्छौ । पहिला आसुरी गुण थिए । असुरबाट देवता बनाउनु, यो त बाबाको नै काम हो । लक्ष्य-उद्देश्य पनि तिम्रो सामुन्ने छ । अवश्य पनि यस्तै श्रेष्ठ कर्म गरेका होलान् । कर्म-अकर्म-विकर्मको गति अथवा सबै कुरा सम्झाउनमा एक सेकेण्ड लाग्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरूले पार्ट खेलै पर्छ । यो पार्ट (भूमिका) तिमीलाई अनादि, अविनाशी रूपमा प्राप्त भएको छ । तिमी कति पटक सुख-दुःखको खेलमा आएका छौ । कति पटक तिमी विश्वको मालिक बनेका छौ । बाबाले कति उच्च बनाउनुहुन्छ । परमात्मा जो सुप्रीम सोल हुनुहुन्छ, उहाँ पनि यति सानो हुनुहुन्छ । उहाँ बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । त्यसैले आत्माहरूलाई पनि आफूसमान बनाउनुहुन्छ । तिमी प्रेमका सागर, सुखका सागर बन्छौ । देवताहरूको आपसमा कति प्रेम हुन्छ । कहिल्यै झगडा हुँदैन । त्यसैले बाबा आएर तिमीलाई आफूसमान बनाउनुहुन्छ । अरू कसैले यस्तो बनाउन सक्दैन । खेल स्थूलवतनमा हुन्छ । सबैभन्दा पहिला आदि सनातन देवी-देवता धर्म फेरि इस्लाम, बौद्ध आदि नम्बरवार यो मण्डप वा नाटकशालामा आउँछन् । ८४ जन्म तिमीले लिन्छौ । गायन पनि छ- *आत्मा परमात्मा अलग रहे...* । बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, सबैभन्दा पहिला विश्वमा पार्ट खेल तिमी आएका हो । म त थोरै समयका लागि यिनमा प्रवेश गर्छु । यो त पुरानो जुत्ता हो । पुरुषले एक स्त्रीको मृत्यु भयो भने भन्छन्- पुरानो जुत्ता गयो, अनि फेरि नयाँ ल्याउँछन् । यो पनि पुरानो तन हो

नि । ८४ को चक्कर लगाइएको छ । तत्त्वम् (तिमी त्यही हौ), त्यसैले म आएर यो रथको आधार लिन्छु । पावन दुनियाँमा त म कहिल्यै पनि आउँदै आउदैनँ । तिमी पतित छौ, मलाई बोलाउँछौ— आएर पावन बनाउनुहोस् । आखिरमा तिम्रो याद फलीभूत हुन्छ नि । जब पुरानो दुनियाँ समाप्त हुने समय हुन्छ, तब म आउँछु । ब्रह्माद्वारा स्थापना । ब्रह्माद्वारा अर्थात् ब्राह्मणहरूद्वारा । पहिले चोटी ब्राह्मण, फेरि क्षत्रिय,... त्यसैले बाजोली (पल्टाबाजी) खेल्छन् । अब देह-अभिमानलाई छोडेर देही-अभिमानि बन्नु छ । तिमीले ८४ जन्म लिन्छौ । म त केवल एकै पटक यस तनलाई सापटी (लोन) लिन्छु । भाडामा लिन्छु । म यस भवनको मालिक होइन । यिनलाई त फेरि मैले छोडिदिन्छु । भाडा त दिनुपर्छ नि । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— मैले घरको भाडा दिन्छु । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, केही भाडा त दिनुहुन्छ नि । यो तख्त लिनुहुन्छ तिमीलाई सम्झाउनका लागि । यसरी सम्झाउनुहुन्छ जसबाट तिमी पनि विश्वको तख्तनशीन बन्छौ । स्वयम् भन्नुहुन्छ— म बन्दिनँ । तख्तनशीन अर्थात् मयूर तख्तमा बसाउनुहुन्छ । शिवबाबाको यादमा नै सोमनाथको मन्दिर बनाएका हुन् । बाबा भन्नुहुन्छ— यसबाट मलाई के स्वाद आउँछ र ! जड पुतला राखिदिन्छन् । आनन्द त तिमी बच्चाहरूलाई स्वर्गमा हुन्छ । म त स्वर्गमा आउँदै आउँदैनँ । फेरि भक्तिमार्ग जब शुरू हुन्छ, तब यी मन्दिर आदि बनाउनका लागि कति खर्च गरे । फेरि पनि चोरले लुटेर लग्यो । रावणको राज्यमा तिम्रो धन-दौलत सबै समाप्त हुन्छ । अहिले त्यो मयूर सिंहासन छ ? बाबा भन्नुहुन्छ— जुन मेरो मन्दिर बनाएका थिए, त्यो मुहम्मद गजनवी आएर लुटेर लग्यो ।

भारत जस्तो सम्पन्न अरू कुनै देश छैन । यो जस्तो तीर्थ अरू कुनै बन्न सक्दैन । तर आज त हिन्दू धर्मका अनेक तीर्थ रहेका छन् । वास्तवमा बाबाले जसले सबैलाई सद्गति गर्नुहुन्छ, तीर्थ त उहाँको हुनुपर्ने हो । यो नाटक पनि यस्तै बनेको छ । सम्भन धेरै सहज छ । तर नम्बरवार नै सम्भन्छन् किनकि राजधानी स्थापना भइरहेको छ । स्वर्गका मालिक यी लक्ष्मी-नारायण हुन् । यी हुन् उत्तम पुरुष जसलाई देवता भनिन्छ । दैवी गुण भएकालाई देवता भनिन्छ । यी उच्च देवता धर्मवालाहरू प्रवृत्ति मार्गमा थिए । त्यतिबेला तिम्रो नै प्रवृत्तिमार्ग हुन्छ । बाबाले तिमीलाई डबल ताजधारी बनाउनुभएको छ । रावणले फेरि दुवै ताज उतारिदियो । अहिले त कुनै पनि ताज छैन (नो ताज), न पवित्रताको, न धनको ताज, दुवै ताज रावणले उतारिदियो । फेरि बाबा आएर तिमीलाई दुवै ताज दिनुहुन्छ— यो याद र पढाइबाट । त्यसैले गायन गर्छन्— हे परमपिता परमात्मा मेरो गाइड बन्नुहोस्, मुक्त पनि गर्नुहोस् । त्यसैले तिम्रो नाम पनि पण्डा राखिएको छ । पाण्डव, कौरव, यादव क्या करत भये ? भन्ने गर्छन्— बाबा हामीलाई दुःखको राज्यबाट छुटाएर साथमा लैजानुहोस् । बाबाले नै सत्यखण्डको स्थापना गर्नुहुन्छ, जसलाई स्वर्ग भनिन्छ । फेरि रावणले भुट खण्ड बनाउँछ । उनीहरूले भन्दछन् कृष्ण भगवानुवाच । बाबा भन्नुहुन्छ— शिव भगवानुवाच । भारतवासीहरूले नाम परिवर्तन गरिदिए त्यसैले सारा दुनियाँले पनि परिवर्तन गर्‍यो । कृष्ण त देहधारी हुन्, विदेही एक शिवबाबा हुनुहुन्छ । अहिले बाबाद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई तागत मिल्दछ । सारा विश्वको तिमी मालिक बन्दछौ । सारा आकाश, धर्ती तिमीलाई प्राप्त हुन्छ । कसैको तागत हुँदैन जसले तिमीबाट छिन्न सकोस्, पौने कल्प सम्म । उनीहरूको त जब वृद्धि भएर करोडौंको संख्यामा हुन्छन् अनि लस्कर लिएर आएर तिमीलाई जित्छन् । बाबाले बच्चाहरूलाई कति सुख दिनुहुन्छ ! उहाँको गायन नै छ दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता । यतिबेला बाबाले तिमीलाई कर्म-अकर्म-विकर्मको गति बसेर सम्झाउनुहुन्छ । रावणराज्यमा कर्म विकर्म बन्छ । सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ । अहिले तिमीलाई एक सतगुरु मिल्नुभएको छ, जसलाई पतिहरूका पति भनिन्छ किनकि ती दैहिक पतिहरूले पनि उहाँलाई याद गर्छन् । त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ यो कति अद्भुत नाटक छ । यति सानो आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ, जुन कहिल्यै मेटिदैन । यसलाई अनादि-अविनाशी ड्रामा भनिन्छ । परमात्मा एक हुनुहुन्छ (गड इज वन) । रचना अथवा सीढी, चक्र सबै एउटै हो । न कसैले रचयितालाई, न रचनालाई जान्दछन् । ऋषि-मुनिहरूले पनि भन्दछन्— हामीले जान्दैनौं । अहिले तिमी संगममा बसेका छौ, तिम्रो मायासँग युद्ध छ, त्यसले छोड्दैन । बच्चाहरूले भन्दछन्— बाबा, मायाको थप्पड लाग्यो । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू गरेको कमाई उडाइदियो ! तिमीलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ त्यसैले राम्रोसँग पढ्नुपर्छ । यस्तो पढाइ त फेरि ५ हजार वर्षपछि मिल्दछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) यो दुःखधामबाट बुद्धियोग निकालेर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नेवाला बाबालाई याद गर्नु छ, सतोप्रधान बन्नु छ ।
- २) बाबा समान प्रेमको सागर, शान्ति र सुखको सागर बन्नु छ । कर्म, अकर्म र विकर्मको गतिलाई जानेर सदा श्रेष्ठ कर्म गर्नुपर्छ ।

मातेश्वरीजीका मधुर महावाक्य-

“जीवनको आशा पूर्ण हुने सुन्दर समय”

हामी सबै आत्माहरूको धेरै समयदेखि यही आशा थियो- जीवनमा सदा सुख शान्ति मिलोस्, अब धेरै जन्मको आशा कुनै बेला त पूर्ण हुन्छ । अब यो हो हाम्रो अन्तिम जन्म, यस अन्तिम जन्मको पनि अन्त्य हो । यस्तो कसैले सम्झदैन- म त अहिले सानो छु, साना ठूला सबैलाई सुख त चाहियो नि, तर दुःख कुन चीजबाट मिल्दछ त्यसको पहिला ज्ञान हुनुपर्छ । अहिले तिमीलाई ज्ञान प्राप्त भएको छ- यी पाँच विकारहरूमा फँसेका हुनाले जुन यो कर्मबन्धन बनेको छ, त्यसलाई परमात्माको याद अग्निबाट भस्म गर्नु छ, यो हो कर्मबन्धनबाट छुट्ने सहज उपाय । यस्ता सर्वशक्तिमान् बाबालाई हिँडा-डुल्दा, श्वास-श्वासमा याद गर । अहिले यो उपाय बताउने सहयोग स्वयम् परमात्मा आएर गर्नुहुन्छ, तर यसमा पुरुषार्थ त हरेकले स्वयम् गर्नुपर्छ । परमात्मा बुवा, शिक्षक, सद्गुरुका रूपमा आएर हामीलाई वर्सा दिनुहुन्छ । त्यसैले पहिला उहाँ बाबाको बन्नु छ, फेरि शिक्षकबाट पढ्नु छ, जुन पढाइबाट जन्म-जन्मको सुखको प्रारब्ध बन्दछ अर्थात् जीवनमुक्तिमा पुरुषार्थ अनुसार पद प्राप्त हुन्छ । अनि गुरुका रूपमा पवित्र बनाएर मुक्ति दिनुहुन्छ, त्यसैले यो रहस्य बुझेर त्यस्तै पुरुषार्थ गर्नु छ । यही समय हो पुरानो खाता समाप्त गरेर नयाँ जीवन बनाउने, यसै बेला जति पुरुषार्थ गरेर आफ्नो आत्मालाई पवित्र बनाउँछौं त्यति नै शुद्ध रिकर्ड भरिन्छ । सारा कल्प चल्छ, त्यसैले सारा कल्पको आधार यतिबेलाको कमाईमा हुन्छ । हेर, यतिबेला नै तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान प्राप्त हुन्छ, हामी नै देवता बन्नु छ र आफ्नो चढ्तीकला पनि यतिखेरै हुन्छ । त्यहाँ स्वर्गमा गएर प्रारब्ध भोग्नेछौं । त्यहाँ देवताहरूलाई पछिको कुरा थाहा हुँदैन कि हामी गिर्नेछौं, यदि यो सुख भोग्ने अनि गिर्नुपर्छ भन्ने थाहा हुने भए गिर्ने चिन्ताले सुख पनि भोग्न सक्दैनथे । त्यसैले यो ईश्वरीय नियमको रचना गरिएको छ- मनुष्यले सदा चढ्ने पुरुषार्थ गर्छ अर्थात् सुखका लागि कमाई गर्दछ । तर ड्रामामा आधा-आधा पार्ट बनेको छ जुन रहस्यलाई हामीले मात्र जानेका छौं, तर जतिबेला सुखको पालो हुन्छ त्यसका लागि पुरुषार्थ गरेर सुख लिनुपर्छ, यो हो पुरुषार्थको खुबी । कलाकारको काम हो पार्ट खेल्ने समयमा सम्पूर्ण खुबीका साथ पार्ट खेल्नु, जुन देखेले पनि वाह वाह गरून् । त्यसैले हीरो-हीरोइनको पार्ट देवताहरूलाई प्राप्त भएको छ जसको यादगार चित्रको गायन र पूजन गरिन्छ । निर्विकारी प्रवृत्तिमा रहेर कमल फूलको अवस्था बनाउनु, यही देवताहरूको विशेषता हो । यस विशेषतालाई बिर्सिएका हुनाले नै विश्वको यो दुर्दशा भएको हो, अहिले फेरि यस्तो जीवन बनाउनेवाला स्वयम् परमात्मा आउनुभएको छ, अब उहाँको हात समाएपछि जीवनरूपी डुङ्गा पार हुनेछ ।

वरदानः- दिल र दिमाग दुवैको सन्तुलनबाट सेवा गर्नेवाला सदा सफलतामूर्त भव

धेरै पटक बच्चाहरूले सेवामा केवल दिमागको प्रयोग गर्छन्, तर दिल र दिमाग दुवै मिलाएर सेवा गरेमा सफलतामूर्त बन्नेछौं । जसले केवल दिमागद्वारा गर्छन् उनीहरूलाई दिमागमा थोरै समय बाबाको याद रहन्छ- हो बाबा नै गराउनेवाला हुनुहुन्छ तर केही समयपछि फेरि मैपन आउँछ । अनि जसले दिलबाट गर्छन् उनीहरूको दिलमा बाबाको याद सदा रहन्छ । फल प्राप्त हुन्छ नै दिलबाट सेवा गरेको । यदि दुवैको सन्तुलन भयो भने सदा सफलता हुन्छ ।

स्लोगनः- बेहदमा रट्यौ भने हदका कुरा स्वतः समाप्त हुनेछ ।

❁ शब्दार्थः- १. ताउसी तख्तः- मयूर सिंहासन, १७ औं शताब्दीमा भारतका मुगल बादशाह शाहजहाँले सुनबाट बनाएको मयूर रूपको सिंहासन ।